

P. VERGILI MARONIS

tum cruor et uulsae labuntur ab aethere plumae.
 At non haec nullis hominum sator atque deorum 725
 obseruans oculis summo sedet altus Olympo.
 Tyrrhenum genitor Tarchonem in proelia saeua
 suscitatur et stimulis haud mollibus inicit iras.
 ergo inter caedes cedentiaque agmina Tarchon
 fertur equo uariisque instigatur uocibus alas 730
 nomine quemque uocans, reficitque in proelia pulsos.
 'quis metus, o numquam dolituri, o semper inertes
 Tyrrheni, quae tanta animis ignauia uenit?
 femina palantis agit atque haec agmina uertit!
 quo ferrum quidue haec gerimus tela inrita dextris? 735
 at non in Venerem segnes nocturnaue bella,
 aut ubi curua choros indixit tibia Bacchi.
 exspectate dapes et plenae pocula mensae
 (hic amor, hoc studium) dum sacra secundus haruspex
 nuntiet ac lucos uocet hostia pinguis in altos!' 740
 haec effatus equum in medios moriturus et ipse
 concitat, et Venulo aduersum se turbidus infert
 dereptumque ab equo dextra complectitur hostem
 et gremium ante suum multa ui concitus aufert.
 tollitur in caelum clamor cunctique Latini 745
 conuertere oculos. uolat igneus aequore Tarchon
 arma uirumque ferens; tum summa ipsius ab hasta
 defringit ferrum et partis rimatur apertas,
 qua uulnus letale ferat; contra ille repugnans
 sustinet a iugulo dextram et uim uiribus exit. 750
 utque uolans alte raptum cum fulua draconem
 fert aquila implicuitque pedes atque unguibus haesit,
 saucius at serpens sinuosa uolumina uersat
 arrectisque horret squamis et sibilat ore
 arduus insurgens, illa haud minus urget obunco 755